

[Jørgen Junior]

ger- som/eller menneskerettighederne, hvis vi samtidig skal forsøge at udvikle forbindelserne til de lande såsom Østblokken, hvor menneskerettighederne slet ikke eksisterer.«

Hvis vi følger denne indstilling og accepterer, at sandheden også i Afrika er et kompliceret billede, vil den danske regering kunne have en mere rimelig Afrikapolitik og en Afrikapolitik, der ligger mere på linje med de andre EF-landes.

Man kan også citere den polske arbejderleder Lech Walesa, der sagde: »Jeg har succes, fordi jeg siger sandheden«. Det kunne regeringen i dette tilfælde også godt tage ved lære af.

Brusvang (CD):

Á propos Sydafrika. På mit partis årsmøde optrådte en øjenlæge, som ville illustrere sine indtryk fra Sydafrika, og som så viste os en række lysbilleder, som viste ganske usminket, at der var nogle forfærdelige slumkvarterer visse af de steder, hvor de sorte havde deres kvarter.

Dernæst viste han en række billeder af nyere kvarterer for de sorte, hvor man så ganske normale rækkehuse og parcelhuse m. v. Så fik vi igen en serie billeder med endnu mere slum, hvor man så boligerne indefra og så, at væggene var tætnet med avispapir, og at lofterne var tætnet med avispapir. Derpå gjorde han en kunstpause og tilføjede: »Undskyld, de sidste billeder var fra Grønland«.

Mit indlæg er ikke rettet til udenrigsministeren – som jeg i øvrigt har et særligt forhold til i en anden sammenhæng – men til forsvarsministeren. Men jeg tager mit udgangspunkt i det sidste afsnit af udenrigsministerens tale, hvor han fastslog to ting: Det er vigtigt, at vi bevarer den traditionelle, brede parlamentariske enhed bag vor udenrigspolitik. Og det er lige så vigtigt, at vi i det øjemed har det udenrigspolitiske nævn som forum og instrument.

Når dette er sagt, vil jeg gerne tilføje, at der er grund til at fremhæve, at forsvarspolitikken er en integrerende bestanddel af vor udenrigspolitik, og der er derfor her to ting, der er nøjagtig lige så vigtige, nemlig en bred parlamentarisk enighed om forsvaret og et forum, nemlig det forum, vi har: forhandlin-

gerne mellem forsvarsforligspartierne. Også dette må bevares.

Realiteten i dag er, at der er totalt dødvande i forhandlingerne. Der er ingen bevægelighed hos regeringen. Jeg er normalt optimist, men jeg må erkende, at kommer der ingen bevægelighed, så må vi forudse et sammenbrud i løbet af ganske få dage. Konsekvensen af et sådant sammenbrud vil blive, at vi vil få en skyttegravskrig fremover om forsvaret, og har vi først en skyttegravskrig dér, så vil den efterhånden brede sig, og vi vil få stridigheder mellem regering og opposition om vor Europapolitik, om vor EF-politik, ja, om vor globale politik. Den negative virkning heraf vil ganske enkelt være, at det går ud over Danmarks anseelse og Danmarks troværdighed.

Hvad drejer det sig så om? Det drejer sig om nogle få hundrede millioner kroner på budgettet for 1981. Man spørger sig selv: er socialdemokratiet virkelig parat til for at spare et så ringe beløb at betale den pris, at det skal gå ud over Danmarks anseelse og troværdighed?

Selvfølgelig forventer jeg ikke noget svar fra forsvarsministeren i dag. Formålet med dette indlæg er også navnlig følgende: kommer det til et sammenbrud, hvad jeg ikke ønsker, så må vi meget nøje på forhånd overveje, om vi kan etablere en aftalemodel, hvorefter vi 1) alligevel kan dokumentere, at der er en bred parlamentarisk enighed om målsætningen, dette at opretholde et troværdigt dansk forsvar, og 2) kan bevare det forum, vi har i form af forsvarsforligspartiernes forhandlinger. Derved opnår man, at der fortsat vil kunne finde konsultationer sted vedrørende alle vigtige dispositioner i forsvaret, og at man kan forhandle videre med sigte på et forlig for 1982 og fremover.

Jeg agter på det møde, som centrumdemokraterne skal have med regeringen den 25. november 1980, at fremlægge et mere konkret forslag, ikke fordi jeg håber, at dette skal blive resultatet, men fordi jeg og mit parti gerne vil være med til at sikre, at det ikke den 25., 26. eller 27. i denne måned ender med et totalt sammenbrud i forsvarsforligsforhandlingerne, med de ulykkelige virkninger dette vil have.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):